

РЕШЕНИЕ

№ 7355

гр. София, 17.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 01.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **7292** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, от КСО.

Образувано е по жалба на З. И. К., ЕГН [ЕГН] срещу разпореждане № РВ-3-21-00752129 от 13.05.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - С. град, издадено на основание чл. 114, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, потвърдено с Решение № 1042-21-42 от 29.06.2020г. на Директора на Териториално поделение - С. град НОИ, с което е отхвърлена жалбата на Н. в административното производство по реда на чл.117, ал.3 от КСО.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт. Твърди се, че се касае за допусната грешка от длъжностно лице, изчислило размера на обезщетение за двата болнични листа, за която жалбоподателят не следва да носи отговорност. Моли за отмяна на постановеното решение. Претендира разноси.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява, не се представлява. С молба излага, че поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответната страна – директор на ТП на НОИ С.-град, чрез юрисконсулт А., изцяло оспорва жалбата, като неоснователна и иска от съда да бъде оставена без уважение. Претендира разноси.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, не депозира становище.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

К. в качеството му на самоосигуряващо се лице чрез [фирма], ЕИК[ЕИК] е представил в ТП на НОИ - С. град на 26.03.2019 г. удостоверение приложение № 9 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) болничен лист с № E20183354354 за периода от 25.03.2019 г. до 28.03.2019г. вкл. и на 19.03.2020г. и удостоверение приложение № 9 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № E20200702114 за периода от 19.03.2020 г. до 23.03.2020 г. вкл.

Видно от болничен лист с № E20183354354, в същия са вписани за месец 03.2019г. - 04 работни дни при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „8“ и в Приложение № 9 по болничен лист с № E20200702114 в точка 9 работни дни или работни часове през периода по болнични листове с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение са вписани за месец 03.2020 г. - 03 работни дни при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „8“.

В данните подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] на 30.10.2019 г. за периода от 01.03.2019 г. до 31.03.2019 г. за жалбоподателя са отразени 16 отработени дни и 04 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО и на 21.04.2020 г. за периода от 01.03.2020 г. до 31.03.2020 г. за К. са отразени 18 отработени дни и 03 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО.

От другия осигурител [фирма] в ТП на НОИ - С. град на 09.04.2019 г. е представено удостоверение приложение № 9 по болничен лист с № E220183354355 за периода от 25.03.2019г. до 28.03.2019г. вкл. На 07.04.2020г. е представено удостоверение приложение № 9 по болничен лист с № E20200702115 за периода от 19.03.2020 г. до 23.03.2020 г. вкл. В последното е вписал за месец 03.2019 г. - 24 работни часа при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „7“ и в Приложение № 9 по болничен лист с № E20200702115 в точка 9 работни дни или работни часове през периода по болничен лист с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение. [фирма] е вписало за месец 03.2020 г. - 31 работни часа при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „7“.

В данните по реда на чл. 5, ал. 4, ал. 1 от КСО, подадени от [фирма] на 28.01.2020 г. за периода от 01.03.2019 г. до 31.03.2019 г. за жалбоподателя са отразени 18 отработени дни и 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и на 22.04.2020г. за периода от 01.03.2020 г. до 31.03.2020 г. за К. са отразени 16 отработени дни, 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 1 ден с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО.

В сроковете по чл. 39, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/, преди подаване на данните по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от [фирма] на К. на 03.04.2019 г. е изплатено парично обезщетения за временна неработоспособност поради общо заболяване в качеството му на самоосигуряващо се лице за месец 03.2019 г. по болничен лист № E20183354354 за периода от 25.03.2019 г. до 28.03.2019 г. вкл. на 100% за 04 работни дни по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО, в размер на 345,46 лв. и на 25.03.2020г. е изплатено парично обезщетения за временна неработоспособност поради общо заболяване в качеството му на самоосигуряващо се лице за месец 03.2020 г. по болничен лист № E20200702114 за периода от 19.03.2020 г. до 23.03.2020 г. вкл. на 100% за 03 работни дни по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО, в размер на 266,32 лв.

След подаване на данните по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от двете дружества

изплатените парични обезщетения за временна неработоспособност на К. са преизчислени и дължимите на лицето суми са както следва: по болничен лист № E20183354354 за периода от 25.03.2019 г. до 28.03.2019 г. вкл. дължимо парично обезщетение за временна неработоспособност за 04 работни дни в размер на 184.24 лв.; по болничен лист № E20183354355 за периода от 25.03.2019 г. до 28.03.2019 г. вкл. дължимо парично обезщетение за временна неработоспособност за 03 работни часа в размер на 17.27 лв.; по болничен лист № E20200702114 за периода от 19.03.2020 г. до 23.03.2020 г. вкл. дължимо парично обезщетение за временна неработоспособност за 03 работни дни е в размер на 148.54 лв.; по болничен лист № E20200702115 за периода от 19.03.2020 г. до 23.03.2020 г. вкл. дължимо парично обезщетение за временна неработоспособност за 10 работни часа е в размер на 61.89 лв.

Ръководителят на контрола по разходите при НОИ приели, че на К. неоснователно е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност по болнични листове с номера № E20183354354, № E20183354355, № E20200702114 и № E20200702115 за периода от 25.03.2019 г. до 23.03.2020 г. 100% в размер на 611.78 лв. вместо пропорционалната част на паричното обезщетение на 50 % в размер на 411.94 лв. или изплатено в повече парично обезщетение в размер на 199.84 лв. Удостоверение Приложение № 9 с право на изплащане на парични обезщетения на З. И. К., в качеството му на самоосигуряващо се лице е представено преди подаване на удостоверение Приложение №9 с право на изплащане на парично обезщетение от [фирма], което е довело до недължимо изплатено парично обезщетение за повече работни дни.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена от лице, което има правен интерес и в законоустановения срок, като разгледана по същество се явява неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроцесуалните правила, поради което не страда от пороци, обосноваващи отмяната му на тези основания.

По отношение на материалната законосъобразност на акта, съдът намира, че не се констатират противоречия с приложимия материален закон, по следните съображения:

Съгласно разпоредбите на чл. 40, ал. 5 от КСО - „Осигурителят изплаща на осигуреното лице за първите три работни дни от временната неработоспособност 70 на сто от среднодневното брутно възнаграждение за месеца, в който е настъпила временната неработоспособност, но не по-малко от 70 на сто от среднодневното уговорено възнаграждение”. При самоосигуряващите се лица в период на временна неработоспособност, паричните обезщетения са изцяло за сметка на Държавното обществено осигуряване и не се дължи възнаграждение от работодателя.

Съгласно чл. 31, ал. 4 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното от държавното обществено осигуряване паричните обезщетения на лица, които към деня на настъпване на съответния риск са осигурени за общо заболяване и майчинство и/или трудова злополука и професионална болест по повече от едно правоотношение/ основание за осигуряване, се изплащат поотделно по всяко от правоотношенията или

за всяко от основанията.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза на осигурените лица, които работят при повече от един работодател/осигурител, се издава повече от един екземпляр на болничния лист за представяне пред всеки от тях. В графа "бележки" на болничния лист се изписва броят на работодателите или осигурителите, за които е издаден. Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, т. 12, както и на данните декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет (чл. 54к от КСО).

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Настоящият съдебен състав, споделя доводите на решаващия орган затова, че Приложение № 9 по болнични листове № E220183354355 и № E20200702115 от [фирма] са представени след изплащане на паричното обезщетение по болнични листове № E20183354354 и № E20200702114, като самоосигуряващо се лице. Безспорно, последните се явяват нови документи, които имат значение за определяне на размера и срока на изплащане на парични обезщетения. Съгласно разпоредбата на чл. 31, ал. 4 от НПОПДОО изплатените на 100 % парични обезщетения по представени болнични листове като самоосигуряващо, правилно са преизчислени, в резултата на което е установена разлика от 199,84 лв. изплатена в по-голям размер парично обезщетение. Последната разлика представлява недължимо парично обезщетение за първите 3 работни дни от цитираните болнични листове, като работещ по трудов договор на [фирма], за което на К. е изплатено възнаграждение на основание чл. 40, ал.5 от КСО.

Съдът не възприема възражението на жалбоподателя, касаещо обстоятелството, че същият добросъвестно е получил процесната сума на база на добросъвестното си поведение, свързано с едновременното представяне на двата болнични при [фирма] и [фирма]. На практика по-късното подадената информацията по болничния лист от [фирма], представлява представяне на нови документи, които имат значение за определяне на размера и срока на изплащане на паричното обезщетение, довело до преизчисляване на последното в съответствие с чл.114, ал.2, т.2 от КСО.

Предвид гореизложеното, съдът споделя изводите на решаващия орган, въз основа на които последният е приел, че разпореджане № РВ-3-21-00752129 от 13.05.2020 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град за възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване за периода от 25.03.2019 г. до 23.03.2020 г. вкл. в размер на 199.84 лв., е правилно и законосъобразно издадено.

Въз основа на изложеното, следва, че оспореният административен акт е издаден от компетентен едноличен административен орган, в законоустановената писмена форма. Изчерпателно изброените реквизити в чл. 59, ал. 2, т. 1-т. 8 АПК са налице,

актът е достатъчно ясно мотивиран с посочване на фактическото и правното основание за неговото издаване, поради което не се установяват пороци от категорията на тези от чл. 146, т. 1-т. 5 АПК и същият е законосъобразен, а жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Искане от страна на ответника за присъждане на разноски не е направено, поради което и не следва да се присъждат.

Мотириран от горното, Административен съд София град, III отделение, 17 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. И. К., ЕГН [ЕГН] срещу разпореждане № РВ-3-21-00752129 от 13.05.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - С. град, потвърдено с Решение № 1042-21-42 от 29.06.2020г. на Директора на Териториално поделение - С. град, НОИ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: